

R O N ' S O R G
B E R N

**Hnutí
alternativní
scientologie**

Milí čtenáři!

Prostřednictvím této brožury vám chceme umožnit, abyste si udělali představu o základech alternativní scientologie. Ty technické termíny, které nejsou vysvětleny v textu, lze najít ve slovníčku na konci brožury. S dalšími otázkami se prosím obraťte na přítele, který vám brožuru dal, nebo nám napište na e-mail:

THETA@RONSORG.CH

Tuto brožuru můžete kopírovat a šířit podle libosti.

autorský tým Rons orgu

Ron's Org Bern

Mohnstrasse 96

CH-3084 Wabern (BE)

Switzerland

+41 319 640 666

OBSAH

RONS ORG.....	4
SCIENTOLOGIE – ÚVOD.....	8
AUDITING.....	15
MOST.....	17
ŠKOLENÍ V SCIENTOLOGII.....	20
NÁBOŽENSTVÍ.....	21
DYNAMIKY.....	22
CÍLE SCIENTOLOGIE.....	23
SLOVNÍČEK TERMÍNŮ.....	24

RONS ORG

CO JE TO VLASTNĚ SCIENTOLOGIE?

Slovo scientologie se skládá z latinského „scio“, vědět v plném slova smyslu, a řeckého „logos“, což znamená studium. Scientologie je filozofie vyvinutá L. Ronem Hubbardem. Má své kořeny v buddhistické a dalších východních doktrínách a tyto doktríny sjednocuje se zaměřením na fungování a použitelnost v západním světě. Scientologie je teorie poznání, jejímž účelem je poskytovat člověku prostředky a cesty, jak nalézt zpět sebe samého.

My, kdo se zabýváme scientologií a pracujeme s ní, neposkytujeme připravená řešení, protože každá bytost je jedinečná. Místo toho prostě nabízíme nástroje, které umožňují vlastní očistu a zjištění, co je nebo není pravda pro člověka samotného. Tento způsob se zakládá na starých východních doktrínách, jako například: „Vše, čím jsme, je výsledkem toho, nač jsme mysleli. Naše bytí je založeno na našich myšlenkách a jimi je vytvářeno.“ Práce se scientologií je proces prováděný krok za krokem a svou cestu si musí každý vypracovat sám, protože jen on sám se může poznat.

JAKÉ JSOU CÍLE SCIENTOLOGIE?

Skutečným cílem scientologie, jak ho definují členové Rons orgu, je postupná rehabilitace jedince jako duchovní bytosti se všemi svými původními schopnostmi. Rehabilitací máme na mysli, že každá lidská bytost má v podstatě spoustu schopností a cílů, které v průběhu své historie ztrácí. Stále však existují a mohou být obnoveny – jako v buddhistické víře, že každý v sobě nosí Buddhovu povahu. Prostřednictvím scientologie může jedinec najít cestu zpět ke své skutečné povaze a síle, k souladu se svými bližními a oblastmi života, s nimiž je spojen.

CO JE TO RONS ORG?

Rons org byl založen v říjnu 1984 v německém Frankfurtu *Billem Robertsonem*. Výslovně se odlišuje od oficiálních i neoficiálních organizací *Scientologické církve*. Cílem Rons orgu je aplikovat filozofii a technologii L. Rona Hubbarda, a to v jejím původním smyslu, jak Hubbard chtěl – a v podobě, v jaké jsme se s ní seznámili: jednotně a bez výjimky fungující metoda, jak člověku pomoci utvářet a zlepšovat podmínky svého života. Jsme zastánci „zlaté střední cesty“ a nevidíme tuto filozofii jako jedinou možnou cestu ke štěstí.

Rons org zčásti tvoří lidé, kteří bývali členy Scientologické církve, ale byli z ní vyloučeni, protože se drželi původní filozofie L. Ron Hubbarda, nebo odešli z vlastní vůle, když viděli, že už se tato filozofie nepoužívá konstruktivním způsobem. Ostatní jsou lidé, kteří se o Hubbardově filozofii poprvé dozvěděli v Rons orgu, hodnověrně a bez nátlaku.

Naším cílem je aplikovat technologii L. Ron Hubbarda ve svobodném prostředí a tak, jak jí rozumíme – a tím pomáhat druhým lidem zjistit trochu víc o sobě samých. Nikoho nepodrobujeme „autoritářské výuce“, které se musí do písmene věřit, ale místo toho každého nabádáme, aby objevil, co je pravda pro něj samotného.

JAKÝ JE ROZDÍL MEZI RONS ORGEM A SCIENTOLOGICKOU CÍRKVÍ?

Jasně rozlišujeme mezi tím, jak pojmáme filozofii L. Rona Hubbarda my, a jak ji pojmají v Scientologické církvi. Sami se vidíme uprostřed společnosti a nechtěli bychom se vyčleňovat ani být vyčleněni. Nemáme v úmyslu prostřednictvím naší filozofie společnost ovládat, ale obohatit ji. Každý z nás jejím používáním něco vyhrál ve věcech poznání, vědomí, vnitřního klidu a schopností.

Scientologická církev tvrdí, že vlastní všechna práva na díla L. Rona Hubbarda, a pokouší se zabránit tomu, aby se tato filozofie používala mimo oblast jejího vlivu. Otázky o autorských právech však dodnes nebyly vyjasněny.

Přestože se L. Ron Hubbard věnoval lidem a podle našeho názoru nikdy nechtěl nic jiného, než ostatním pomáhat, Scientologická církev podrobuje člověka organizaci, kde ho prostřednictvím vyhlídky, že získá zdánlivou svobodu, drží v dobrém rozpoložení – nebo ho vydírají, pokud to potřebují.

Způsob, jakým se technologie L. Rona Hubbarda praktikuje v Scientologické církvi, nemá z našeho hlediska s původní filozofií a aplikací této technologie nic společného. V Scientologické církvi používají technologii proti lidem, aby nad nimi získali moc a aby z jejich kapes vytáhli tolik peněz, kolik je jen možné. Skutečný cíl se ztratil z dohledu.

JAKÁ JE STRUKTURA RONS ORGU?

Struktura Scientologické církve byla zásadním důvodem jejího selhání. Církev byla vystavěna hierarchicky, ztratila kontrolu sama nad sebou a skončila jako diktátorský, utlačovatelský systém, který lidi využívá, místo toho, aby jim sloužil.

My v Rons orgu se z těchto chyb chceme poučit a zorganizovali jsme se jako volná síť. V různých zemích a městech jsou různé skupiny, které poskytují *auditing* a *školení*. Tyto skupiny jsou spolu ve styku, ale jsou plně autonomní. Navzájem si pomáhají a vyměňují si informace o své práci nebo o svých projektech. Žádná nadřízená, vůdčí instance v Rons orgu není.

Jednou ročně se koná velký sjezd, kde se setkávají svobodní scientologové z celého světa.

JAK MOHU VĚDĚT, ŽE RONS ORG NENÍ JEN DALŠÍ MASKOVANOU ORGANIZACÍ SCIENTOLOGICKÉ CÍRKVE?

Pro nescientology nebo nově příchozí není snadné všimnout si velkého rozdílu mezi skupinami a jedinci v Rons orgu na jedné straně a Scientologickou církvi na straně druhé, a to jak ve struktuře, tak v obsahu. Mohou leda nabýt vlastní zkušenosti v Rons orgu a porovnat je se všemi špatnostmi, o kterých se v souvislosti se Scientologickou církvi dozvěděli z médií – a opravdu objeví, že ačkoli název scientologie je stejný, je tady jistý rozdíl.

Možná vám dodá větší jistotu například informace, že Úřad pro ochranu ústavy (Verfassungsschutz) německého státu Bádensko-Württembersko před lety prohlásil, že Rons org není součástí Scientologické církve a že není třeba ho sledovat, protože Rons org nemá žádné protiústavní cíle. Mezi členy Rons orgu a orgány, které sledují Scientologickou církev

a vyšetřují její činnosti, dokonce existuje určitá spolupráce. I ve velkých časopisech, jakými jsou německý „FOCUS“ nebo švýcarský „Facts“, se psalo, že Rons org je něco, co je od Scientologické církve odděleno, a dokonce je z její strany napadáno. Počet žalob je důkazem, že se Scientologická církev pokouší potlačovat a zastavovat každou aktivitu, jejímž prostřednictvím se jednotlivci chtějí zabývat scientologickou filozofií ve svobodném prostředí a mimo vliv Scientologické církve.

CO JE TO AUDITING A JAK FUNGUJE?

Slovo auditing pochází z latinského „audire“, což znamená naslouchat. Auditing je technologie, ve které vyškolený auditor, to jest praktik, pokládá osobě, která se chce zlepšit, určité otázky a pozorně ji poslouchá. Když dotyčný dokončil svou odpověď, auditor ji neutrálním způsobem potvrdí. Základní princip auditovacího sezení je nikdy jedincovu odpověď žádným způsobem nehodnotit ani neinterpretovat. Tak může na základě sebeurčení dosáhnout poznání o sobě nebo o životě.

Témata probíraná v auditovacím sezení se týkají oblastí života, s nimiž má dotyčný problémy a kde cítí, že ho řídí nebo jím manipulují druzí lidé nebo mechanismy. Bude objeveno, že důvody spočívají v nevědomých blocích, které také zakrývají jedincovy skutečné schopnosti. Tyto bloky jsou způsobeny událostmi z jedincovy minulosti, které do větší či menší míry ohrožovaly jeho přežití, a přiměly ho vyvinout mechanismy, které během doby převzaly kontrolu nad ním samým.

Cílem je tedy umožnit jedinci znovu nabýt v těchto oblastech vědomí, aby opět mohl určovat svůj osud a také aby znovu nabyl svých schopností.

Důležitým bodem, o kterém se chceme zmínit, je, že během auditingu se nepoužívají žádné metody zahrnující snížení vědomí, jako jsou hypnóza, sugesce, drogy atd. Auditor je vázán kodexem, jenž mu výslovně zakazuje pracovat s člověkem, který je pod vlivem drog, alkoholu nebo léků, nebo i který je tělesně nemocný nebo není dostatečně odpočatý.

KDO MŮŽE DODÁVAT AUDITING?

Pro dodávání auditingu je třeba podstoupit rozsáhlé školení, které zahrnuje teoretické i praktické oblasti. Vyškolený auditor je člověk schopný vést osobu, jež od něj dostává auditovací sezení, skrze ty oblasti potíží v životě, ve kterých tato osoba chce docílit většího vědění.

JAK TATO CESTA VYPADÁ?

L. Ron Hubbard vyvinul metodu, s níž je u jedince možné dosáhnout účinného zlepšení. Při jejím používání se v určitém sledu pracuje na různých oblastech života. Této cestě k duchovní svobodě říkáme *most*. Most je sled různých úrovní schopností, ke kterým se člověk může jednu po druhé dopracovat, např. ke schopnosti s kýmkoli volně komunikovat na libovolné téma. Dosahování těchto různých schopností a jejich pořadí je popsáno v takzvané *tabulce stupňů* (viz heslo „tabulka klasifikací, stupňů a vědomí“ ve slovníčku termínů).

K tomu, aby se bytost stala ještě schopnější, je v scientologii *školení*. Účelem postupování tohoto školení je lépe porozumět životu a jeho mechanismům, a tak se naučit, jak zvládat své prostředí nebo porozumět, proč lidé reagují tak, jak reagují. Je žádoucí dosahovat rovnováhy mezi auditingem a školením, protože při auditingu se kromě vyšších schopností dosahuje i vyšší zodpovědnosti za sebe a své okolí a této zodpovědnosti lze lépe dostat s větším věděním. (Viz také článek Školení v scientologii.)

Dále je tu možnost *koauditingu*. To znamená, že dva lidé spolu studují a učí se auditovat. Tento pár pak může auditovat jeden druhého. Je to velmi efektivní a také levný způsob a oba partneři mohou ohromně růst jeden s druhým.

(Obsáhlejší článek o mostu lze nalézt dále v této brožuře.)

JAK SCIENTOLOGIE DEFINUJE LIDSKOU DUŠI?

Lidská duše je jedinec sám; jste to vy sami, ne vaše tělo, váš mozek nebo vaše mysl. Hlavní roli hrajete vy sami a vše, o co tu jde, je učinit vás schopným vrátit se do vašeho původního stavu.

JAKOU ROLI HRAJE V SCIENTOLOGII BŮH?

Tato otázka se nechává otevřená, protože pro každého člověka znamená něco jiného. Scientologie je mezikonfesijní; scientologii může používat každý člověk jakéhokoli vyznání pro zlepšení sebe samého. Na rozdíl od Scientologické církve nepovažujeme scientologii za náboženství, ale spíše za filozofii poznání, která člověku umožňuje nalézt odpovědi na otázky, jež ovšem sahají do oblasti náboženství, jako například: „Odkud pocházím?“ „Kam směřuji?“ atd.

KDE SE MOHU DOSTAT K SCIENTOLOGII?

V Rons orgu je mnoho dodávacích jednotek, které jsou navzájem ve volném kontaktu. Pokud máte zájem, můžete se obrátit na nějakou organizaci ve vašem okolí a bez jakéhokoli závazku si popovídat.

V Rons orgu je dostatek vyškolených auditorů, kteří se chtějí rozdělit o své znalosti s novými lidmi a kteří také chtějí pomáhat druhým.

JAKÉ CENY OBNÁŠÍ DĚLÁNÍ SCIENTOLOGIE?

Ceny se hodně liší a každá organizace je určuje podle vlastních pravidel. Ceny se pohybují v rozmezí od 0 do 75 Euro za hodinu auditingu, v závislosti na úrovni vzdělání auditora. Jak už jsme se zmínili výše, existuje také možnost koauditingu, při němž dva partneři po nastudování nezbytných informací auditují jeden druhého.

MUSÍM SE PŘIDAT K NĚJAKÉ SKUPINĚ, ABYCH MOHL DĚLAT SCIENTOLOGII?

Ne – jste jedinec a bere se ohled na vaše osobní potřeby. Je mnoho způsobů, jak dělat scientologii: Můžete číst knihu, můžete navštěvovat kurz, můžete podstupovat auditovací sezení. Samozřejmě můžete i pracovat ve skupině, ale není to žádná povinnost. Není tu žádný požadavek, že se musíte stát součástí nějaké skupiny nebo organizace, máte-li být způsobilí k auditingu. Cílem je, abyste se stali svobodnými a způsobujícími¹, a tomuto cíli se podřizují všechny snahy.

SCIENTOLOGIE – ÚVOD

Zveme vás na seznámení se základy scientologie. Spousta z nich se vám bude zdát povědomá, protože naše filozofie využívá vědění, které už existuje v nás samých, a tvoří tak nové vědění.

Slovo scientologie je vytvořeno z latinského *scio*, což znamená vědět nebo rozlišovat, a řeckého *logos*, což lze přeložit přibližně jako „rozumové pozorování struktury.“

Scientologie byla vyvinuta pro lidi jako vy a já, abychom se na sebe a na existenci podívali z nového hlediska, a něco se tak dozvěděli. Schopnost učit se o životě a převést poznání do činností je pro každého jednotlivce i každou skupinu nesmírně důležitá, protože jste natolik naživu, nakolik jste schopni se učit.

Tyto řádky mají být povzbuzením k tomu, abyste se na sebe nově podívali, pouvažovali o tom a trochu více porozuměli sobě samým. A možná nakonec získáte nový náhled na život.

DUCHOVNÍ BYTOST

Každý má otázky jako: Co je podstatou člověka? Co ho motivuje? Co ho dělá lidským, co ho dělá nelidským? Co tvoří základ jeho osobnosti?

Je člověk pouhý souhrn vlastních zkušeností? Je vědomá existence pouhým zdáním? Zakládá se nakonec každý popud na zkušenostech? Domněnka, že duchovní část člověka pochází z fyzické části a je na ní závislá, přivedla pouze další zmatek a nakonec se ukázala jako neprokazatelná.

Věci, které jedince charakterizují a činí ho jedinečným, zjevně pocházejí ze zdroje, jež nedokážeme fyzicky vnímat; nevidíme ho a necítíme ho ani čichem ani hmatem.

Můžete ho nazvat, jakkoli chcete: duch, duchovní bytost, duše, psýché, jedinec nebo vlastní já – všechno jsou to pojetí nebo synonyma jevu obecně chápaného jako „já“. Díky zkušenostem nebo vzdělání může zesílit, zeslábnout nebo dokonce zdánlivě zmizet – ale vždy tady je. Tato zdánlivá nevysvětlitelnost u psýché byla vždy inspirací pro poety a mystiky, psýché však může vnímat každá citlivá bytost.

¹ „Způsobující“ v tomto smyslu znamená, že dotýcný věci způsobuje namísto toho, aby se jimi nechal ovlivnit.

V scientologii se díváme na člověka jako na duchovní bytost, ne jako na tělo nebo část těla. Tato duchovní bytost – říkáme jí „thetan“ – vlastní tělo a používá ho jako prostředek ke hře v tomto hmotném vesmíru.

Člověk *je* samostatná duchovní bytost s neobyčejnými schopnostmi, *je* vystaven vnějším vlivům a často *je* také výraznou měrou utvářen svými zkušenostmi. Člověk jako celek je složenina všech těchto činitelů, které se navzájem prolínají a utvářejí tak jeho osobnost.

Všechny důmyslné systémy, všechny počítače, jakkoli geniálně zkonstruované, všechny rafinované kalkulace o lidském chování by bez inteligentně myslící bytosti jako VY byly naprosto bezcenné a nedokázaly by samy nic podniknout. Nikdy tu nebude stroj nebo systém, který může řídit sám sebe tak inteligentně jako duchovní bytost.

A jen duchovní bytost může mít a pěstovat *živé* vztahy s lidmi a věcmi.

Během posledních desetiletí se ve vědecké obci podařilo přiblížit k tomuto projevu duchovního bytí: Lékaři jako Raymond Moody a Elisabeth Küblerová-Rossová svým výzkumem lidí, kteří přežili klinickou smrt, dokázali, že člověk je zcela zjevně duchovní bytost, která dokáže vnímat a všechny vjemy uchovávat. U tisíců lidí bylo jasně zjištěno, že po opuštění svých těl měli prožitek jako duchovní bytosti a také shledali normálními schopnosti, nad kterými žaseme: Komunikace byla zcela svobodná a nebyla už vázána zákony prostoru a času, telepatické schopnosti byly velmi výrazné a dotyční dokázali všechny okolnosti své klinické smrti přesně vylíčit. Tato poslední skutečnost také vyvrací předpoklad mnoha lékařů, že prožitky klinické smrti jsou pouhé halucinace, způsobené nedostatkem kyslíku v mozku.

Člověk není pouze souhrn vlastních genů, není jenom tělo ani není pouhým výsledkem zespolečenštění. Všechny tyto věci hrají v našich životech velkou roli, hlavní roli ale hrajete vy, jedinec.

I když to není pokaždé na pohled jasné, každý pociťuje vnitřní potřebu zjistit, kdo opravdu je, co je jeho podstatou. A toto je pro všechny lidské bytosti příznačné: Chtějí poznat samy sebe, učit se ze svých dřívějších činností a zlepšovat kvalitu svého bytí.

MOTIVACE PRO ŽIVOT

Každý z nás si klade mnoho otázek: Je má pracovní výkonnost dostatečně dobrá? Není ode mne sobecké, když nechci pracovat přesčas? Jak mohu své děti přimět, aby si udělaly domácí úkoly? Miluje mě ještě má žena? Proč tolik lidí vydává přírodu a prostředí všanc jen kvůli moci a zisku? Proč se k mé kamarádce chová její manžel tak podle? Proč mě vždy tolik rozzlobí nespravedlnost? Takovýmito otázkami se zjevně zabývá každý muž, každé žena i každé dítě.

Proč na nás tyto věci tolik působí? Mnoho z nich se nás vůbec netýká... Ale proč se nám tedy tolik uleví, když je padouch ve filmu poražen, když učitel pochválí naše dítě nebo když nás šéf uznale popláca po zádech? Proč je to tak – nejsou to zcela rozdílné oblasti a situace?

Ve skutečnosti mají společného jmenovatele a tímto společným jmenovatelem je *přežití!* A přežití pro nás znamená trvajících existence věcí nebo stavů, které chceme zachovat, a to i

tehdy, jde-li „jen“ o dceruščinu oblíbenou hračku, dvanáct let staré auto, s nímž je spojeno tolik vzpomínek, nebo kolegovu manželství, které je v hrozivé krizi. Pokud zmizí něco, co jsme měli rádi, nebo k čemu jsme emocionálně lnuli, pocítíme ztrátu. Když se rozbije babiččina konvice na kávu, nezvýší nám plat nebo naše dítě dostane špatnou známku z dějepisu, nemusí to nahánět hrůzu. Ale pro nás to znamená snížení naší životaschopnosti. A podívejte se na toto: Jak vitální se cítíte, když jste čerstvě zamilovaní, když dostanete v práci slušně přidáno nebo když vám kamarád poděkuje za pomoc?

Všechny tyto věci souvisejí s *přežitím*, s vaším přežitím a přežitím všeho, čeho si ceníte – od vašeho těla, přes pohodu vašich přátel až k zažloutlým fotografiím vašich prarodičů. Všichni chceme, aby tyto věci existovaly i nadále, „přežívaly“. Naše nálada závisí hodně na tom, zda jsou v našem okolí věci podporující přežití, nebo odporující přežití. Protože vnímání okolí se pojí s prožitky a úsudky z minulosti, vnímá ho člověk od člověka rozdílně.

Existuje mnoho příkladů síly, se kterou se u člověka, ale i ve světě rostlin a zvířat tato touha přežít projeví. Květina, která se protlačí asfaltem, aby dosáhla slunečního svitu, to, jak se lidé nebo zvířata v případě změny jejich prostředí přizpůsobí, aby dokázali přežít – příkladů je tolik, že nad tím často jen žasneme.

Den za dnem se své životy a své činnosti snažíme uzpůsobit pro optimální přežití a naše mysli horečně pracují, aby objevily nejlepší možná řešení vyvstávajících problémů, které by mohly přežití ohrozit. Ale i reaktivní mysl, ke které se brzy dostaneme, má jako svůj nadřazený princip přežití; řídí se však tímto principem jinak: Tím, že vám, duchovní bytosti, odebírá moc rozhodovat. K reaktivní mysli se později vrátíme.

MYSL

Pamatujete se na svou poslední dovolenou?

Co jste tam viděli?

Jak jste se během této dovolené cítili?

Kam jste se dívali, když jste na ni mysleli? Nejspíš jste se dívali někam do prostoru kolem sebe a viděli jste obrázek své dovolené, že? Tady je paměť pro vaše vzpomínky a vaše obrázky, pro vaše myšlenky a vaše emoce: vaše mysl. Mysl je systém obrázků, které si jedinec pořídil ze svých prožitků a které si uchovává. Mysl tyto záznamy pečlivě ukládá a spravuje a s jejich pomocí vyvozuje závěry ohledně aktuálních problémů. Dnes lze mysl snadno popsat slovy z počítačové technologie. Zjevně není náhoda, že moderní počítače mají strukturu podobnou té, kterou používáme my, protože jejich funkce zčásti připomínají naši mysl – jenže mysl je mnohem složitější.

Pro každý předmět a každý druh vjemu existuje nekonečně mnoho složek a nekonečný úložný prostor. Řidič má speciální „složky“ pro různé vjemy, jako například zvuky auta, dopravní situace a rychlost. Když řídí, „automaticky“, nicméně vědomě reaguje na různé situace. Můžeme říci, že řidič řídí auto pomocí automatickosti, ale i tato automatickosti je součástí jeho mysli. Všechny získané údaje, jako vzpomínky a naučené věci, se sdružují s příslušnými úsudky

jedince, které jsou také součástí jeho mysli. Například, v minulosti jste usoudili, že řídit ve tmě je riskantní, a proto budete v šeru instinktivně řídit pomaleji.

Mysl má několik částí, které teď prozkoumáme.

ANALYTICKÁ MYSL

Díky schopnosti analyticky myslet a vědomě určovat svou činnost se můžeme učit; bez toho bychom jistě stále žili jako divoká zvířata.

Analytická mysl, také nazývaná vědomá mysl, je „sídlem“ záměrných činností a thetanovým² nejdůležitějším nástrojem. Je to řídicí jednotka, která vteřinu co vteřinu spojuje současné vjemy se vzpomínkami a během toho se pokouší vytvářet řešení pro blízkou nebo vzdálenou budoucnost. Analytická mysl si bere údaje z minulosti, hodnotí je a vyvozuje z nich řešení.

Před každou vědomou akcí tedy dochází k určitému myšlenkovému pochodu, během něhož jsou použity a transformovány příslušné údaje. Jen zřídka jsme si vědomi množství údajů, s nimiž denně pracujeme, a jak rychle to děláme. Zaškolovali jste někdy někoho v jeho novém zaměstnání? Pak jste si možná všimli, kolik údajů jste museli novému kolegovi poskytnout, aby byl dobře instruován.

Když se nám například porouchá auto a my potřebujeme pomoc, okamžitě si pomyslíme: „Není nebezpečné tu zastavovat?“ „Musím na silnici postavit výstražný trojúhelník.“ „Co mohlo tu poruchu způsobit ... nezapomněl jsem natankovat?“ „Mám ten správný nástroj?“ „Jaké je telefonní číslo na havarijní službu?“ A okamžitě máme celou řadu údajů předkládaných analytickou myslí, o kterých můžeme vědomě přemýšlet a skládat z nich řešení. V takových chvílích máme velmi dobrou kontrolu nad tím, co se děje; vědomě vnímáme, vědomě se rozhodujeme a vědomě jednáme.

Aby člověk mohl jednat rozumně a vědomě, potřebuje údaje ve formě vzpomínek a vjemů a tvořivost. Učení se bez kreativních cvičení stává bezduchým biflováním vět, vzorců nebo slovíček. Pouze smysluplným učením s cílem, že budete něco dělat, se nově nabyté znalosti opravdu začlení do analytické mysli. Když se učíte, jak dělat nějakou novou činnost, poskytujete mysli ohromné množství údajů, které je třeba analyzovat a vzájemně provázat. Důkladným procvičováním se nakonec dosáhne schopností, které lze v ideálním případě bez velkého přemýšlení použít.

Až potud je vše v pořádku – ale jak to, že nedokážeme analytickou mysl použít pokaždé tak, aby nám to bylo ku prospěchu? Co vězí za skutečností, že se někdy ocitáme v situacích, kdy jsme do větší či menší míry efektem něčeho a naše schopnost jednat podle své vlastní vůle je omezena?

Zde vstupuje do hry reaktivní mysl. Na tuto část mysli se teď podíváme.

² „Thetanem“ myslíme jedince samého – ne tělo nebo jméno, hmotný vesmír, mysl ani cokoli jiného; to, co si je vědomo, že si je vědomo; ta identita, kterou je jedinec. Tomuto čemusi se říkalo duše, duch nebo já. Abychom předešli zmatení s jinými systémy o myšlení, používáme toto nově utvořené slovo: thetan. Viz také výše uvedená kapitola „Duchovní bytost“.

REAKTIVNÍ MYSL

Analytická mysl nám umožňuje inteligentně spravovat vzpomínky a zkušenosti, a tím řešit každodenní problémy. Analytická mysl *jedná*, její činnosti se zakládají na skutečných *pozorováních*, které provedla, a *rozhoduje se*, co udělá. Činnosti analytické mysli se pružně mění.

Na druhé straně reaktivní mysl, jak nám prozrazuje už její název, *reaguje*. Jejími činnostmi jsou čistě potlačování nebo nutkání.

Člověk dokáže přestát spoustu žalu, šoků, bolesti a trápení. Když je ale množství zátěže a stresu, které jedinec snese, překročeno, analytická mysl se do určité míry vypne. V tomto bodě vstupuje do hry reaktivní mysl. Stejně jako analytická mysl zaznamenává všechny vjemy a podmínky v okamžiku sníženého vědomí a osudově je řadí do (pro reaktivní mysl) logického řetězce podobných událostí. I jejím principem je *přežítí*, ale v tom smyslu, že chce chránit jedince na základě domněnky, že podobné události budou mít podobné následky. To je samozřejmě tragická chyba.

Ačkoli se pan Novák mladší podobá svému otci, není jako on. Podřizovat se tedy panu Novákovi mladšímu, jako se člověk dříve podřizoval jeho otci, aby se vyhnul jeho ranám, to není k ničemu. Reaktivní mysl se však snaží vyhnout dalšímu trápení a zapne v mysli výstražný signál: Pozor, toto je podobná situace, jako když...

Pro reaktivní mysl neexistuje čas; existují jenom podobnosti s dřívějšími traumatickými situacemi nebo okamžiky, kdy jedince přemohla tělesná nebo duševní bolest a jeho přežití bylo do menší či větší míry ohroženo. Události, které restimulují (znovu aktivují) dřívější závažné události, také mohou jedince ovlivnit:

- Zaměstnanec je žádán k vedoucímu: „Doufám, že zase nedostanu padáka.“ (Hrozba ztráty práce, která mu připomíná dřívější propuštění z práce.)
- Děti, které jsou často bity, sebou škubnou, když někdo byť jen trochu pozvedne ruku. (Hrozba tělesné bolesti, připomínající dřívější okamžiky bolesti.)
- Mnoha lidem dělá špatně, když v ordinaci u zubaře cítí pach chemikálií. (Hrozba bolesti, připomínající dřívější návštěvy u zubaře.)

Díky existenci událostí, které obsahují skutečnou bolest nebo skutečnou ztrátu, má člověk při takovýchto restimulacích sklon podléhat negativní interpretaci těchto událostí reaktivní mysli. Jinými slovy, když se současná situace přibližně podobá události, která skutečně ohrožovala *přežití*, vliv analytické mysli se sníží a reaktivní mysl u jedince prosadí chování podle určité šablony. Čím více podobností mezi těmito dvěma událostmi, tím je restimulace silnější.

Reaktivní mysl není schopna rozlišovat. Umí pouze reagovat na základě okamžiků utrpení nebo nebezpečí.

Tato moc podvědomí je založena na neznámosti a bezčasovosti. Čas pro reaktivní mysl neexistuje; věci pro ni existují *teď*.

Při každém zranění, a obzvláště takovém s větší měrou bezvědomí, zaznamenává reaktivní mysl událost důkladně, se všemi vjemy, které jsou její součástí, což jsou například

vyřčená slova, pachy a počítky. Pokud byť jen pár věcí v současnosti připomíná věci v událostech zaznamenaných v reaktivní mysli, tyto události se aktivují a sugerují dotyčnému, že tato hrozba nebo poškození existuje v přítomnosti. Bylo dokázáno, že i pacienti v narkóze zaznamenávají hovor a komentáře do svých vzpomínek, aniž jsou si toho vědomi. Naštěstí čím dál tím víc lékařů své chování s ohledem na to mění.

Lawrence West popisuje ve své knize „Chápání života“ zajímavý případ jedné ženy, která šla na operaci. Zatímco byla pod narkózou, začal chirurg operaci slovy: „Proboha, co mi to zase naservírovali za nechutnou horu masa!“ Po operaci brzdilo její zotavování napětí, podrážděnost, zvýšená teplota, špatná chuť k jídlu a trávicí potíže. Po sedmi dnech si na urážku náhle vzpomněla (z neznámých důvodů) a postěžovala si na ni sestřičce. Ta zjistila, že takové poznámky skutečně padly, a během dvanácti hodin se všechny komplikace vyřešily a pacientka byla propuštěna domů.

Francouzský gynekolog a porodník Frederic Leboyer zavedl do porodnictví zásadní novinku nazývanou „jemný porod“, to jest porod probíhající v prostředí, které zatěžuje miminko co možná nejméně podněty – žádné prudké světlo, žádné mluvení v průběhu porodu atd. Mezitím bylo dokázáno, že tato forma porodu pro miminko neznamena traumatickou událost a že se dítě bude ve výsledku těšit zdravějšímu vývoji.

To dokazuje moc, kterou nad námi má naše podvědomí – nebo raději říkejme reaktivní mysl. Všechny nevysvětlitelné strachy, všechna nutkání, zábrany a nechtěné pocity pocházejí z reaktivní mysli. Za existenci psychosomatických nemocí je zodpovědná ona.

Způsoby, jimiž traumatické události jedince ovlivňují, jsou velmi rozmanité a závisejí na několika činitelích:

1. hloubka bezvědomí. Během narkózy je reaktivní mysl mnohem přístupnější sugescím než ve chvíli šoku nebo malého zranění.
2. jedincova síla. Člověka, který intenzivně pracuje na svých cílech a je v životě aktivní, bude reaktivní mysl ovlivňovat méně, protože jeho síla její působení ruší.
3. jedincův aktuální stav. Člověk, který je tělesně unaven nebo jinak oslaben bude náchylnější na každý druh negativního vlivu.
4. dřívější podobné události, které se přidávají k pozdější události, obsahují další reaktivní materiál a zvyšují účinek, nebo ho dokonce znásobují.

Mimoto jsou v životě prvky, které mohou vliv reaktivní mysli na váš život a vaše rozhodování posílit:

1. hroživé prostředí
2. nekvalitní výživa neposkytující dostatek vitamínů a minerálů a stejně tak zanedbávání svého těla
3. nadměrné požívání alkoholu
4. drogy

5. nedostatečná tělesná aktivita
6. když se neustále zabýváte deprimujícími a destruktivními věcmi
7. nadměrné sledování televize
8. tělesné nemoci
9. neustálé konflikty s přáteli, příbuznými a známými
10. když jste v životě obecně pasivní
11. když neusilujete o dosažení svých cílů
12. když nemáte dobré přátele
13. negativní, pesimistická životní filozofie

Použitím následujících jednoduchých opatření tedy můžete vliv reaktivní mysli snížit:

1. nezabývat se neustále hrozivými zprávami
2. dobrá výživa s dostatkem vitamínů a minerálů a obecná péče o tělo
3. vyhýbat se nadměrnému požívání alkoholu
4. nebrat drogy
5. pravidelně se věnovat tělocviku
6. vyhýbat se věcem, které vás rozrušují
7. obecně se vzdělávat
8. když je to možné, nechat si tělesné nemoci léčit
9. řešit problémy ve vztazích k ostatním
10. věnovat se příjemným aktivitám
11. stanovit své cíle a usilovat o jejich dosažení
12. udržovat vztahy s dobrými přáteli a s lidmi, kteří jsou pro vás důležití
13. osvojit si pozitivní životní filozofii

Mnoho těchto věcí můžete dělat sami; s ostatními budete potřebovat pomoc. Důležité je si uvědomit, že ve svém životě máte věci, které by stály za zlepšení, a že jako duchovní bytost jste schopni je změnit.

V auditingu konkrétně pracujeme na vybíjení traumatických událostí uložených v reaktivní mysli, čímž se vliv reaktivní mysli na váš život a vaše rozhodování snižuje.

Jak to funguje, můžete zjistit v oddíle „AUDITING“.

AUDITING

POZNÁMKA: Chcete-li tomuto článku dobře porozumět, měli byste si nejdříve přečíst článek „SCIENTOLOGIE, ÚVOD“. Najdete v něm několik údajů o lidské mysli, o které se následující text opírá.

CO JE TO AUDITING?

Auditing je aktivita, která se odehrává mezi auditorem (člověkem vyškoleným v scientologických a dianetických technikách) a jedincem, který se chce zlepšit; říkáme tomuto člověku klient. Dodává se v auditovacím sezení, což je konkrétní časový úsek, který spolu oba tráví na tichém a nerušeném místě za účelem provádění auditingu.

SMYSL AUDITINGU

Při aplikaci scientologie předpokládáme následující:

- Člověk se snaží být dobrým.
- Chce zlepšit své přežití, což zahrnuje jeho přání podporovat přežití svého okolí (rodina, přátelé, atd.).
- Chce přemoci to, co jeho přežití brání.

Auditing se zaměřuje na

- lepší obeznámení jedince s jeho schopnostmi a zlepšování jeho schopností
- mazání nebo oslabování těch věcí v mysli, které jedince brzdí nebo způsobují, že je nemocný a nešťastný.

Zkrátka, auditing by měl jedinci pomáhat lépe porozumět životu a úspěšněji ho zvládat. Auditing by měl zvětšovat klientovo sebeurčení.

ZÁKLADNÍ PRINCIP AUDITINGU

Reaktivní mysl může člověka ovlivnit proto, že obsahuje neznámé věci. Dotyčný pozoruje, že v určitých situacích nad sebou ztrácí kontrolu, ale nemá nejmenší ponětí proč. Auditing je založen na principu, že vše, na co se důkladně podíváte, ztratí moc, kterou nad vámi má.

Proto auditor směřuje klientovu pozornost na určité oblasti nebo předměty. Klient se podívá na to, jaké myšlenky, emoce, obrázky a zážitky ohledně předmětu má v mysli. Řekne auditorovi, co najde, a auditor nedělá nic jiného, než že dá klientovi na srozuměnou, že mu rozuměl. Tomuto říkáme auditovací komunikační cyklus. Může se stát, že auditor bude

směřovat klientovu pozornost na tutéž věc mnohokrát za sebou, čímž mu umožní objevit o ní krok za krokem všechno.

Při tom jsou důležité dvě věci:

- 1) Auditor neposkytuje žádná hodnocení toho, co klient objeví. Neposkytuje žádnou interpretaci. Jenom tím, že klade otázky a přijímá odpovědi, dotyčnému pomáhá udělat si vlastní obrázek a dosáhnout vlastních závěrů.
- 2) U jednoho tématu se zůstává do té doby, než osoba ohledně něj dosáhne zisku – zjistí něco nového o sobě samém nebo obecně o životě. Část reaktivní myslí se nadobro ztratí nebo přinejmenším přestane člověka ovlivňovat. Co auditor nedělá, je skákání od jednoho tématu k druhému, bezcílné těkání a nakousávání tuctu věcí, protože ty by se na jedince potom navalily, a on by se tak ocitl v horším stavu než předtím.

Auditor je navíc vázán auditorským kodexem, souhrnem přibližně třiceti pravidel, která určují jeho chování ke klientovi a umožňují dosahovat optimálních zisků. V těchto pravidlech například stojí, že auditor nesmí klienta nikdy znehodnotit za něco, co řekl, a že auditor nikdy nesmí použít tajemství, jež klient v sezení prozradil, k jeho potrestání nebo vydírání.

POSTUP V AUDITINGU

Normálně se auditing dodává podle programu, který byl připraven pro konkrétního klienta. Na začátku udělá auditor s klientem interview a zjistí údaje o jeho duševním a fyzickém stavu, s čím má potíže, které věci chce zlepšit atd.

Speciálně vyškolená osoba, které se říká supervizor případu, pak na základě klientovy osobní situace sestaví sled kroků a auditovacích akcí. Supervizor případu bude s auditorem i nadále pracovat, číst jeho zprávy ze sezení, opravovat případné chyby, a bude-li třeba, program aktualizovat. Účelem této mimo stojící instance je zajišťovat, aby auditor nebyl zaslepen vlastními chybami nebo „utkvělými představami“.

Auditovací program na jedné straně zahrnuje určité předměty, které se obecně řeší u každé auditované osoby (viz článek „Most“). Na druhé straně se zabývá oblastmi, na nichž byl zjištěn „náboj“. Náboj je škodlivá energie spojená s předměty a událostmi v reaktivní myslí.

E-METR

K odhalení oblastí s nábojem používáme při auditingu jako nástroj e-metr. E-metr (zkratka pro elektropsychometr) je v podstatě velmi přesný měřicí přístroj, jenž dokáže zaregistrovat změny v elektromagnetických polích, které má člověk v sobě a kolem sebe. Tato pole jsou ovlivňována myšlenkami a obrázky v mysli, obzvláště je-li na nich náboj. Pokud auditor osloví téma s nábojem, e-metr ukáže reakci. Tak auditor zjistí, že na daném tématu je skutečně náboj, což by se mělo při auditingu řešit.

E-metr je nenahraditelným nástrojem, přestože klient by mohl mít představu o oblasti, ve které má problémy. Ale kde přesně se náboj nachází? Kdyby to klient věděl najisto, pravděpodobně by se s ním dokázal v mžiku vypořádat. Ale život ztěžuje právě to neznámé, to skryté v těchto věcech. E-metr tedy auditorovi pomáhá klást správnou otázku a nalézat správný přístup pro útok na reaktivní mysl klienta, a klientovi tak umožňuje se konečně zbavit toho, co mu komplikuje život.

KDO MŮŽE AUDITOVAT?

Existují jednoduché procesy, které se lze naučit pečlivým čtením knihy a s jejichž použitím se například můžete navzájem auditovat s někým jiným. Takovýto postup vám může přinést značné zisky. Jako příklad doporučujeme knihu „Sebeanalýza“ od L. Rona Hubbarda.

Chcete-li jít auditingem jako po skutečné cestě, měli byste pracovat s profesionálním auditorem, který prošel odpovídajícím školením. Doporučujeme, abyste kontaktovali nějakého auditora v „Rons orgu“. Rons org je síť skupin a jedinců a není hierarchicky zorganizovaná. Zájemcům dodává auditing a školení a při tom se drží technik L. Rona Hubbarda.

Nedoporučujeme však auditing v Scientologické církvi nebo v dianetickém centru patřícím k Scientologické církvi. Pořád je tam sice možné najít dobré auditory, ale jejich ceny jsou nestydaté (z našeho pohledu) a navíc máme za to, že v Scientologické církvi používají auditovací technologii proti lidem, aby nad nimi získali moc a aby z jejich kapes vytáhli tolik peněz, kolik je jen možné. Skutečný cíl se ztratil z dohledu.

Pokud si s námi přejete navázat osobní kontakt, můžete nám poslat [e-mail](#).

Na dalších stránkách můžete nalézt článek s dalšími informacemi o krocích v auditingu.

MOST

POZNÁMKA: Pro lepší porozumění tomuto článku byste si měli nejdříve přečíst článek „AUDITING“. V něm je vysvětleno, jak funguje auditing.

Most je název pro postup rozvoje, kterým osoba v scientologii prochází, aby se vrátila ke svým kořenům a původním schopnostem. Je výsledkem rozsáhlého výzkumu, při kterém byl vyhodnocován bezpočet auditovacích sezení, aby se určila taková cesta k dosažení lepšího stavu bytí, která by pro většinu jednotlivců byla tou nejúčinnější.

Na jedné straně bude taková cesta velmi individuální, na druhé straně ale prochází určitými dohodnutými body, protože existují konkrétní postupy a priority zajišťující, aby se po tomto mostě cestovalo úspěšně.

V scientologii předpokládáme, že vy sami jste nesmrtelná bytost, která vlivem několika činitelů, například traumatických událostí, ztratila svou čistě vlastní osobnost a chce ji opět získat. Most je cestou zpět k sobě samému.

S člověkem, který se chce zlepšit prostřednictvím auditingu, se na začátku dělá interview. To znamená, že vyškolený auditor pokládá dotyčným otázky zaměřené na jeho současný i minulý život. Důležité jsou události, které mají negativní nebo nutkavý vliv na jeho chování, jakož i popsání jeho současných vztahů s druhými, rodinná historie, nemoci, atd.

S pomocí e-metru (viz slovníček) se zjistí, zda má dotyčný na různých oblastech života náboj, jak silný tento náboj je a jak spolu tyto oblasti náboje navzájem souvisejí. Na základě získaných údajů vytvoří supervizor případu (viz slovníček) první program, podle něhož se jedinec za pomoci svého auditora podívá na současnou situaci ve svém životě a dojde k vybití trochy náboje na úvod. Aby mohl člověk zkoumat svůj dřívější život, je velmi důležité, aby měl záležitosti ve svém běžném životě v pořádku, jinak bude jeho pozornost neustále odvracena a on nebude schopen dívat se zpět. Pokud je v pořádku nemá, lze podniknout několik podpůrných akcí, například zlepšit jeho komunikaci nebo pro něj sestavit program pro vyřešení vleklých sporů ve vztazích s ostatními.

Poté je jedinec připraven dělat kroky na mostě. Prvním cílem je stav klír (viz slovníček), v němž si člověk uvědomí sám sebe a dosáhne ohledně sebe jistoty. Tento stav se týká jeho první dynamiky (viz článek o dynamikách). Stav klír se dosahuje procházením takzvaných stupňů až do úrovně klíra, přičemž se osvobozují od náboje konkrétní schopnosti, které se tak jedinci vracejí.

V tomto bodě je radno zmínit se o tom, že cílem v scientologii není „nadčlověk“ s pevně danými schopnostmi. Ve skutečnosti most obnáší procesy a techniky, které pomáhají jedinci, jenž je podstupuje, aby se znovu stal bytostí, kterou byl původně. Rozvíjí své schopnosti jako on sám. Výsledek, kterého člověk dosáhne, je osobní – je jím bytost, která našla opět sama sebe a která dokáže existovat v souladu se sebou samým i se svým okolím.

Stupně odblokovávají schopnosti, které byly v minulosti potlačeny nehodami, útlakem a nábojem. Umožňují jedinci rozebrat si sebe samého i svůj vztah s ostatními a se svým prostředím a osvobodit se od neschopností.

stupeň 0 je zaměřen na schopnost komunikovat. Na tomto stupni se člověku uleví od náboje, který ho nutil svou komunikaci zadržovat – nebo komunikovat posedle. Mohou existovat určité události nebo situace, kterým se dotyčný vyhýbá, nebo určití lidé nebo témata, o kterých je pro něj obtížné mluvit. To všechno se věc po věci bere a řeší až do chvíle, kdy má jedinec pocit a jistotu, že pokud si přeje, je schopen komunikovat s kýmkoli na jakékoli téma.

stupeň I je zaměřen na problémy a schopnost je řešit. Problémy nastávají, když se jedinec není schopen podívat na všechny aspekty situace a uvědomit si, co se vlastně děje. Aby tuto schopnost opět získal, prochází nejprve auditovacími procesy³, které ho dobře zorientují v přítomnosti a zajistí mu vyrovnanost. Poté se přejde k samotnému tématu problémů a obnovuje se jeho schopnost je řešit.

³ Procesy: V auditingu znamená „proces“ ustanovený sled otázek nebo povelů, které dává auditor osobě, jež auditing podstupuje. Tato osoba pracuje s tématem procesu do chvíle, kdy dosáhne poznání nebo úlevy od náboje.

- stupeň II je zaměřen na činy, které jdou proti principu přežití. Spáchal je buď sám jedinec, nebo byly udělány jemu, a poškodil jimi druhé, nebo byl druhými poškozen. Jde o „věci, které by se neměly dělat“ i o činnosti a předměty, které člověk musí skrývat před sebou samým nebo před společností, aby neztratil dobré jméno, lásku, postavení atd. Tento krok na mostě je velmi důležitý, protože dotyčnému vrací mravní čistotu, a také schopnost přiznat se ke spáchaným věcem a převzít za ně zodpovědnost.
- stupeň III je zaměřen na silná rozladění v jedincově minulosti, která ho donutila opustit celé části života, aby už náboji plynoucímu z těchto rozladění nemusel čelit. Pracuje se zde se starými rozhodnutími a představami, které dotyčný opustil, a on tak opět nabývá schopnosti dělat nové věci, nebát se být aktivní a vzít svůj život do vlastních rukou.
- stupeň IV je zaměřen na utkvělé představy, které člověka přesvědčují o vlastní správnosti a o mýlce okolí. Jsou to kalkulace, které dotyčný udělal, aby vyřešil nějakou situaci, a poté je používal, aby měl „pravdu“ i nadále. Utkvéle představy nesmírně ovlivňují společenský život a mohou ničit vztahy. Na tomto stupni se obnovují tolerance a schopnost dovolit druhým být takoví, jací jsou.
- dianetika Poté, co se jedinec na předchozích stupních vymanil z mnoha vlivů reaktivní mysli, může se začít zabývat událostmi s velkým nábojem, které se pojí s bolestí a bezvědomím nebo ztrátou. Tím se odstraní nevědomé příčiny psychosomatických nemocí, a stejně tak nutkání a strachů. Na konci tohoto stupně by člověk měl být zdravý a šťastný.

Někde na této cestě jedinec dosáhne výše popsaného stavu klír, a to pro něj znamená celkem jednoduše mezník na jeho cestě k sobě samému.

Pak už je připraven na takzvané úrovně OT – což jsou stupně, které odblokovávají jeho schopnosti operovat jako svobodná bytost v tomto vesmíru. (Zkratka OT znamená „operující thetan“.) Ty už dotyčný může procházet jako sólový auditor; nepotřebuje už auditora, ale pracuje na své cestě sám. Samozřejmě je tu pořád supervizor případu, který mu pomáhá a ve správnou chvíli mu sdělí všechny nezbytné kroky nebo v případě problému ho opraví.

Další kroky na mostě jedinci pomáhají přebírat víc a víc zodpovědnosti za své hry⁴ na všech dalších dynamikách (viz text o dynamikách), za minulost, přítomnost i budoucnost.

Aby to jedinec dokázal, je nutné, aby na těchto rozličných úrovních rozptýlil všechny náboj pocházející z vlivu jeho okolí a také aby dal do pořádku své nedokončené hry, které na něj i na ostatní mají negativní vliv. Pak může sám existovat zcela a úplně v přítomnosti, sebeurčeně a s vysokou úrovní zodpovědnosti vůči sobě samému i okolí.

⁴ hra: „Hrou“ nemyslíme „něco, co se neprovádí vážně“. Hra je spíše oblast činnosti jedince, ve které usiluje o dosahování cílů a ve které podléhá určitým pravidlům a má určité svobody a překážky. Hra tedy může být něco malého a samostatného, jako partie šachu proti druhému člověku. Ale hrou v tomto smyslu by bylo i něco dalekosáhlejšího, například něčí práce nebo vzdělávání se a stejně tak „výchova dětí“ nebo „hledání partnera.“

Obsah OT úrovní je důvěrný – proto jsou člověku poskytnuty, až když je na ně připraven. Důvodem je jednoduše to, že dokud dotyčný nebude ve svém rozvoji dostatečně citlivý pro příslušné údaje, nebude je schopen jaksepatří využít. Je to, jako byste vynechali třídu ve škole – pak byste byli z nové látky velmi zmatení, protože pro její pochopení potřebujete znalost látky, kterou jste přeskočili. A jak zkušenosti ukázaly, je pro dosažení optimálních výsledků důležité dodržovat určité pořadí i při práci s nábojem.

Most, jak byl do této chvíle popisován, je ve skutečnosti jen částí cesty, konkrétně tou, na které se jedinec pomocí auditingu zbavuje vlivů reaktivní mysli. Mimo ni je tu školení, jehož účelem je pomoci mu využívat svých nabytých schopností optimálním způsobem. Více se o něm můžete dozvědět ve článku „ŠKOLENÍ V SCIENTOLOGII“.

ŠKOLENÍ V SCIENTOLOGII

Školení má v scientologii velmi vysokou hodnotu.

Účelem scientologie je přivést člověka, který na sobě chce pracovat, do velmi soběstačného, sebou určovaného stavu, v němž může zakoušet život ve všech jeho aspektech a užívat si ho. To samozřejmě může fungovat jen tehdy, je-li člověk osvobozen od zábran a nutkání – stav, kterého lze dosáhnout pomocí auditingu. Současně by ale měl být vybaven znalostmi, které bude moci použít pro lepší odhad a posouzení všech možných situací. A k tomu je nutné školení nebo výcvik.

V scientologii není žádné školení kvůli školení samotnému. Každé shromažďování údajů, každé studium má smysl jen tehdy, má-li být použito ke zlepšení nějakého stavu v životě. Studentovým záměrem by proto vždycky mělo být použít své znalosti v životě, aby dosáhl zlepšení pro sebe i pro své okolí.

Proto je nutné zjistit, s kterými věcmi má dotyčný v životě potíže a které oblasti ho skutečně zajímají a chce o nich zjistit více. Mohlo by jít o nesnáze v manželství nebo v práci, problémy se zvládnutím času nebo s výchovou dětí. Pokud se například zjistí, že někdo má potíže s komunikací, dostane školení v základech komunikace. Místo pouhého poskytnutí teoretických rad se spolu s dotyčným promyslí, jak by se věci, které se učí, daly použít v jeho životě. Tímto způsobem získá student o předmětu údaje zhodnocené spoustou praktických cvičení, ve kterých může použít věci, které se učí, ještě předtím, než je bude zavádět do svého života.

Studentům pomáhá porozumět materiálům kurzovní supervizor, ale má to důležitý aspekt: V scientologii je každý student žádán, aby si údaje ověřil sám a zjistil, zda jsou pro něj pravdivé, zda lze ve skutečnosti zpozorovat to, co popisují, a zda jsou nakonec použitelné v praxi. Pokud to pro studenta tak není, údaje mu nebudou k ničemu a studium nemá cenu. Je to velmi zásadní úvaha, protože v scientologii se při studiu také považuje za důležité respektovat a podporovat úsudek každého jedince; údaje nepoužíváme dogmaticky, protože to by bylo v rozporu s celkovým cílem.

Další částí školení je učení se, jak auditovat, nebo jak provádět supervizi kurzů, tj. školení jiných. Auditovat se může naučit každý, kdo chce pomáhat. Stejně, jako pro klienta

navazují různé kroky jeden na druhý (viz „Most“), je i studium této metody uspořádáno v krocích. Tímto způsobem je pro každého snadné a možné se naučit všechny kroky scientologických technik, jejichž prostřednictvím lze pomáhat druhým. Kvůli tomu se samozřejmě musíte naučit teorii, ale hlavně děláte spoustu cvičení, až do posledních kroků praxe, kdy školený pod důkladným dohledem supervizora poprvé v sezení audituje někoho jiného. Praxe je dokončená, když má školený jistotu v tom, že umí použít techniky daného kroku mostu na někom jiném k jeho spokojenosti. Pro dosažení dobrého výsledku se během tohoto procesu budou neustále dělat opravy. Když auditor udělá chybu, což je u nováčků běžné, opraví ho supervizor tak, aby se jeho dovednosti zlepšily a ucelily.

Velmi doporučovanou formou školení je koauditing. Při tomto přístupu spolu pracují dva studenti, kteří se oba učí auditovat procesy daného kroku na mostě. Během praxe se těmito procesy navzájem auditují. Tak se nejen obeznámí s příslušnými auditovacími technikami, ale také se o krok posunou na mostě a současně pomohou projít tímto krokem studijnímu partnerovi a převezmou za něj zodpovědnost. A samozřejmě, pracovat na dosahování svých cílů společně je mnohem zábavnější.

Když v scientologii něco studujeme, chceme vždy dosáhnout porozumění; totéž platí pro auditing. Porozuměním se řeší zmatek a odbourávají nepravdivé údaje. Takto lze mít při studování zisky podobné ziskům dosahovaným v auditingu, protože studium zvýší porozumění dějům v životě. Učíte se dívat se pečlivěji, vnímat vývoj, porovnávat věci a lépe rozumět lidem a jejich chování, protože poznáváte mechanismy, kterými se tyto věci řídí. A tak je student schopen zavést více harmonie do svého života i pomáhat druhým. Pro mnohé je tento pohled na téma „učení“ v rozporu se špatnými zkušenostmi, které mohou mít ze školy nebo ze svého profesního výcviku.

Z těchto důvodů L. Ron Hubbard vyvinul studijní technologii, kterou se může rychle naučit každý student a která ho činí schopným vstřebat údaje rychleji a skutečně látku pochopit. Tyto nástroje lze také použít ke zjištění, kde spočívají potíže, když někdo uvázne, – a jsou použitelné univerzálně, pro každý předmět.

NÁBOŽENSTVÍ

Scientologie bývá často popisována jako „náboženská filozofie“, protože se zabývá lidským duchem a rehabilitací jeho schopností. Jiní ji vidí spíše jako praktiku pro sebezlepšení nebo terapii. Nechceme však popírat náboženskou povahu scientologie. V této kapitole chceme vysvětlit, co má podle nás s náboženstvím společné.

Chceme-li zkoumat téma náboženství, je nezbytné podívat se na definici tohoto slova blíže. Německý slovník „Wahrig“ definuje náboženství takto:

„Víra v a zabývání se nějakou nadpřirozenou silou a její kultovní uctívání; víra v Boha, posvátná úcta k Bohu; víra; vyznání.“

Když se však podíváte pozorněji, zjistíte, že tento pojem obnáší mnohem víc. Podle Websterova amerického slovníku pochází slovo „náboženství“ (v angličtině „religion“) z latinského výrazu „religare“, které tvořila předpona *re-* (znovu nebo nově) a kmen *ligare* (spojit,

sjednotit). V tomto smyslu by náboženství bylo usilování spojení s něčím, co by mohlo být dokonalostí vlastního bytí. Jedinec na jedné straně věří v ideál dokonalosti, nicméně vědom si vlastní nedokonalosti na straně druhé, má touhu a potenciál pozdvihnout se blíže ideálu. Tuto potřebu v sobě pociťuje každý člověk, někdy silněji, někdy slaběji.

Mnohé víry jsou založeny na myšlence, že *všechno* vytvořil jeden stvořitel, a tím se stal středem *všeho* vědomí a *všeho* života. V některých náboženstvích je bůh považován za jediného spasitele od všeho utrpení. Buddhismus na druhé straně říká, že o dokonalost musíte usilovat *sami* – člověk je duchovní bytost, která může přemoci to zlé.

Přestože v scientologii necháváme otázku boha otevřenou, ať si ji rozhodne každý sám, hlásíme se k myšlence, že člověk by měl usilovat o své zlepšení a že je možné, aby přemohl své zábrany a nutkání, a tím docílil větší spokojenosti. Tímto způsobem slouží scientologie lidské potřebě najít cestu k sobě samému.

DYNAMIKY

V scientologii dělíme celek života na osm oblastí, do nichž mohou být klasifikovány všechny činnosti v našich životech. Říkáme jim dynamiky.

Každý z nás by se na těchto dynamikách rád realizoval. Existují samozřejmě priority a preference i lpění a averze ve vztahu k určitým oblastem a může je určovat reaktivní mysl.

Dynamiky jsou postaveny jedna na druhé; můžete si je představit jako soustředné kruhy, které se rozpínají víc a víc. V takovém pojetí by první dynamika byla uprostřed a kolem ní druhá, třetí, atd.

První dynamika je přežití jedince samotného. Navíc do této dynamiky spadají všechny věci, které dotyčný potřebuje pro své přežití, jako například jeho soukromý prostor, ale i to, čemu by se dalo říkat „ražení vlastní cesty“.

Druhá dynamika přivádí do hry partnera. Je to dynamika sexu a rodiny a popud se prostřednictvím partnera, dětí a rodiny rozvíjet.

Třetí dynamika je popud přežívat jako skupina. Její součástí jsou přátelé a stejně tak kolegové v práci – vše, co můžete prožívat a dělat jako tým.

Čtvrtá dynamika zahrnuje přežití jako lidstvo. Tuto dynamiku tvoří oblasti, kterými se jedinec cítí oslovován, protože je součástí lidstva.

Pátá dynamika se týká přežití všeho živého. Zahrnuje zvířata a rostliny a její součástí je i vlastní tělo. Součástí páté dynamiky je zabývání se domácími zvířaty nebo zahradničením, ale patřila by sem i práce ve skupině chránící životní prostředí.

Šestá dynamika je popud přežít jako hmotný vesmír, kterému také říkáme *MEST*. To je slovo vytvořené z prvních písmen stavebních prvků hmotného vesmíru – hmoty (anglicky *matter*), energie (*energy*), prostoru (*space*) a času (*time*) –, které se řídí vědecky definovatelnými zákony. Jedinec operuje v tomto rámci a tím, že ho lépe pochopí, nad ním může získat větší kontrolu.

Sedmá dynamika zahrnuje popud pokračovat ve své existenci jako duchovní bytost a také přání, aby ve své existenci jako duchovní bytosti pokračovali i ostatní. K této dynamice patří všechno duchovní.

Osmá dynamika se ztotožňuje s Bohem nebo nekonečnem. Tato dynamika není v scientologii dále definována, protože se jedná o velice osobní záležitost a příliš by se tím zasahovalo do jedincovy soukromé sféry a jeho úvah na dané téma.

Auditing je zaměřen na to, aby se jedinci umožnilo odblokovat celý svůj potenciál na různých dynamikách, což mu dává největší možnou svobodu volby v tom, co a jak by chtěl hrát.

Náboj v reaktivní mysli lze často zpozorovat díky skutečnosti, že dotyčný má potřebu hrát na určitých dynamikách posedle nebo se zcela stáhne z jiných. Lidé si tím, že hrají posedle na jedné dynamice, často vynahrazují svou neschopnost na jiné. V životě můžete najít mnoho příkladů: Například, posedlost sexem a důraz na ideální těla v naší společnosti mnohým téměř znemožňují vybudovat si stabilní druhou dynamiku.

Problémy na jedné dynamice však také mohou mít vliv na jinou dynamiku. Pro člověka, který si neudělal jasno sám v sobě, bude také těžké vybudovat si otevřený a poctivý vztah nebo vychovávat děti, aniž by na ně přenášel vlastní problémy. Člověk, který má nesnáze na první dynamice, bude mít problémy i v týmu spolupracovníků. Bude nejistý a neschopný přispívat měrou, jakou by přispívat mohl.

Tyto překážky lze překonat tím, že se náboj z problematických oblastí vybijí v auditingu, a to vám umožní dosáhnout svého úplného potenciálu.

CÍLE SCIENTOLOGIE

Hlavním cílem scientologie je, aby každý jedinec pro sebe znovu získal svobodu ve vztahu ke svému okolí, svým hrám a ostatním bytostem.

My v Rons orgu považujeme sebeurčení za největší dobro pro lidskou bytost, a hlavně se ho snažíme zlepšovat a respektovat. Pro praktikující auditory to především znamená tolerovat přání a cíle osoby, kterou auditují, protože každý jedinec má svobodu udělat si své vlastní zkušenosti. Domníváme se, že nemáme právo do jeho rozvoje zasahovat. Auditor je a partnerem a přítelem na cestě, ale k tomu, aby pomáhal, nikdy nepoužívá nátlak ani omezující prostředky.

Směřujeme ke způsobu soužití, při kterém každý jedinec dokáže nalézat sám sebe, ale dokáže také vnímat potřeby a nesnáze ve svém okolí – a respektovat je. Život by měl probíhat harmonicky na všech dynamikách (viz článek o dynamikách) a každému by měl poskytovat příležitost k vlastnímu rozvoji.

Scientologové z Rons orgu si také přejí pokojně a konstruktivně spolupracovat s jinými náboženskými směry a systémy sebepoznání nebo sebezlepšování. Nechceme se vyčleňovat, ale naopak spolu s dalšími, kteří se zajímají o osobní rozvoj, přispívat k tomu, aby se to pozitivní v každé bytosti posílilo a dokázalo se prosadit, protože pevně věříme, že je v rukou

každého z nás, jak se bude život na této planetě vyvíjet. Začíná to prací na sobě samém a rozšiřuje se na vědomí, vnímání druhých lidí a her a na podporu a pomoc těmto lidem a hrám, kde je to třeba.

Nejvyšším cílem v těchto aktivitách je schopnost vnímat všechny věci a procesy a s respektem je chápat. Je to dlouhá cesta, ale my si myslíme, že to je jeden z důvodů, proč existujeme – abychom se učili a zlepšovali se.

SLOVNÍČEK TERMÍNŮ

auditovací procesy

V auditingu znamená „proces“ ustanovený sled otázek nebo povelů, které dává auditor osobě, jež auditing podstupuje. Tato osoba pracuje s tématem procesu do chvíle, kdy dosáhne poznání nebo úlevy od náboje.

C/S (supervizor případu)

Člověk vyškolený jako auditor a v dohlížení na postup PC po mostě. Říká auditorovi, jaké kroky má s PC podniknout, a pokud je to nutné, auditora opravuje.

dianetika

Viz vysvětlení v článku „Most“.

e-metr

Hubbardův elektroměr – elektronický přístroj k měření duševního stavu a změny stavu jedince, sloužící při auditingu jako pomůcka pro dosahování přesnosti a rychlosti. E-metr není určen pro diagnostiku, léčbu ani prevenci nemocí a jeho používání za těmito účely není účinné.

hra

„Hrou“ nemyslíme „něco, co se neprovádí vážně“. Hra je spíše oblast činnosti jedince, ve které usiluje o dosahování cílů a ve které podléhá určitým pravidlům a má určité svobody a překážky. Hra tedy může být něco malého a samostatného, jako partie šachu proti druhému člověku. Ale hrou v tomto smyslu by bylo i něco dalekosáhlejšího, například něčí práce nebo vzdělávání se a stejně tak „výchova dětí“ nebo „hledání partnera.“

klír

Dosažený stav. V raných knihách Hubbard nastínil obdobnost mezi lidskou myslí a kalkulačkou, které budou vždy, když dostanou na vstupu špatná čísla nebo už neužitečné údaje, dosahovat špatných výsledků. Preklír – osoba, která ještě není klírem – je prostřednictvím auditingu „klírován“*. Po „vyklírování“ bude ve stavu, kdy už netrpí žádnými nehromaděnými obrázky ani vzpomínkami, na které předtím neustále reagoval. Už je nepotřebuje. Je od nutkavého mechanismu podnět-reakce osvobozen.

* Jako když na kalkulačce stiskneme tlačítko „C“, abychom smazali špatně zadané číslo

poznání

Poznání je něco, co preklír zjistí o životě nebo o sobě. Je to nové uvědomění, často doprovázené osvobozením od starého náboje.

PC (preklír)

Někdo, kdo podstupuje auditing, aby tak dosáhl osobního zlepšení. Od „Pre-Clear“, někdo na cestě ke klíru.

procesy:

Viz auditovací procesy.

supervizor případu

Viz C/S.

tabulka stupňů

Dvousloupcová tabulka mostu, cesty ke *klíru*. Na pravé straně tabulky můžete najít různé kroky, nazývané stupně osvobození, což jsou zisky dosahované při auditingu. Levá strana tabulky popisuje velmi důležité kroky ve školení, jejichž podstupováním získáváte vědění a dovednosti nutné pro dodávání příslušných stupňů osvobození někomu jinému.

thetan

„Thetanem“ myslíme jedince samého – ne tělo nebo jméno, hmotný vesmír, mysl ani cokoli jiného; to, co si je vědomo, že si je vědomo; ta identita, kterou je jedinec. Tomuto čemusi se říkalo duše, duch nebo já. Abychom předešli zmatení s jinými systémy o myšlení, používáme toto nově utvořené slovo: thetan. Viz také výše uvedená kapitola „Duchovní bytost“.